

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru marșalie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografică arhiepiscopale Sibiu, strada Măciarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măciarilor Nr. 43.
Epistole nefranco se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rînduri cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru Se-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, la 24 Februarie.

Evenimentul cel mai nou, care interesează în momentul de față lumea politică mai mult, este proclamarea principelui Milan de rege și a Serbiei de regat. Foile maghiare preste tot manifestară la prima veste o receală demonstrativă față cu proclamarea serbească. Numai a doua și s'au mai încălțit ceva; mai cu samă cele din stînga. „P. Naplo.” vede în evenimentul acesta un semn resboinic. Atrage dar atențiunea guvernului central austro-unguresc asupra noului regat și propune aceluia să caute ca Austro-Ungaria să dispună în Belgrad și în Rusia. „P. LI.” ție în foaia de luni seara, că evenimentul proclamării n'a suprins pe nimenea. El era de prevedut decănd s'a proclamat România de regat. Intrebarea e numai, dacă momentul proclamării a fost bine ales. Apreciarea aceasta însă o încrede „P. LI.” principelui Milan și ministrilor lui (în adevăr mare grație!). „P. LI.” nu e atins de loc de pesimismul lui „P. N.” Din contră vede în proclamare o expresiune a individualității și autonomiei politice serbesci și o garanție contra năisunțelor panslavismului de a absorbi toate neamurile slavice. În foaia de Marți dimineață „P. LI.” ție că pentru Austro-Ungaria este irelevant dacă are un principat sau regat în vecinătatea ei, numai să își împlinească datoritățile internaționale.

„D. Ztg.” din Viena, ocupându-se cu evenimentul acesta și calificăndul de o cataplasă pe ranele cauzate Serbiei de banerata Donto ux, așteaptă dela Serbia, ca și dela România, se fie cu minte și să se părăsească de vizurile de a uni pe toți Serbii și pe toți Români sub sceptrurile lor. Le amenință amînduora, dacă ar abate politica regatelor lor în alte curenturi, cu periclitarea coroanelor proaspete făurite.

Dela Belgrad aflăm că proclamarea s'a făcut în unanimitate. În aceeași zi proclamarea s'a notificat puterilor

celor mari, la Constantinople și la București prin trimișiți acreditați; la alte curți notificarea se va face prin misiuni extraordinare. Recunoașterea noului regat se așteaptă din toate părțile. Cât privește pe Austro-Ungaria, întîmpinarea călduroasă a proclamării din partea semi-oficialei „Wiener Abendpost”, na lasă îndoiială, că va fi cea dintău, care se va grăbi a recunoaște regatul cel nou.

Un emis al principelui publicat în foaia oficială anunță, că proclamarea votată de scupțina serbească e deja sancționată și principele se va numi de aci încolo regele Milan Obrenovici I eară succesorul va purta titlul de „Înălțime regală”.

În cercurile normative ale Berlinului discursul lui Scoboleff din Varșovia a provocat de nou indignațiune. „Norddeutsche Allg. Ztg.”, în termeni foarte aspri, declară că purtarea generalului pentru ori ce om cu judecată nu poate însemna altceva decăt apropiata posibilitate a unui răboiu mare. Și presa liberală esprimă pe față și fară rezervă nelcredere în politica împărăției rusești. „V. Ztg.” d. e. ție, că țarul, dacă mai dispune în adevăr de putere, nu ar trebui să sufere nepedepșit un esces ca cel săvîrșit de Scoboleff pe pământ rusec. Într-aceea se anunță dela Petersburg, că generalul chemat a casă, Ignatieff, Vorontoff-Dașcoff și Bunge au primit ordin de a se înfățișa înaintea împăratului la audiență, ceea ce ar însemna mai mult a consiliu decăt a predică dejenitoare. În ministerul de răboiu se lucră din toate puterile, de o parte la planuri pentru fortificarea fruntărilor chinezesci, pentru că se presupune că China are de gând să întreprindă o campanie de resbunare, de altă parte la sporierea statului efectiv al regimentelor de cavalerie, dela patru la șase escadroane de fiecare regiment. Statul major general a primit ordin strict de a fi gata cu planul de mobilizare încă în Mar-

ție, care de altmintrea are a fi gata numai în luna lui Maiu. Puterea nordică se pregătește așa dară pentru toate eventualitățile.

Generalul Scoboleff n'a apucat să ajungă la Petersburg și „Novioie Vremia” se grăbește a lăua sub aripele proteoatere. Trebuie să nu uităm, ție organul panslavist, ce a făcut generalul Scoboleff ca soldat în peninsula balcanică și Asia centrală. Toți aceia care i' fac o imputare din cuvintele rostite la Paris, se nu peară din vedere trecutul lui și se țină samă că Scoboleff este cel mai popular general al Rusiei, că succesele dobândite de dînsul până acum, îl îndreptătează a se ocupa de soluțiunea celor mai mari și dificile probleme ale viitorului. Acest semn, făcut oarecum cu parul, este la adresa Țarului, căru i se explică destul de lămurit, că chiar autocratul tuturor Rușilor ar trebui să considere pe generalul Scoboleff încă că comitele Ignatieff, va face și va reuși ca eroul de la Geok-Tepe, se fie neatins.

Poate chiar pentru aceasta a publicat monitorul guvernului un comunicat desmîntînd că „Novioie-Vremia” ar fi organul oficios al comitei Ignatieff.

Adevărul este că în Rusia, toate diarele sînt oficioase și trebuie se joace după fluierul ministrului de interne.

Un alt articol din „Nevoie Vremia” discută proiectul pentru formarea unui sta compunîndu-se din Serbia, Bulgaria și Bosnia sub dinastia unei secundogenituri austriace și sub suzeranitatea Austriei. Numita foaie nu se poate hotărî a crede, că principele Alecsandru ar abdice de bună voie în favoarea unei secundogenituri austriace, și de aceea propune fondarea unei confederațiuni balcanice sub egemonia principelui Nikita al Montenegro. În aceasta federațiune se întare Bosnia și Ergegovina, conservănd fie-care stat autonomia administrativă, pe cînd armata, politica esternă și afacerile

politico-comerciale să fie lăsate administrațiunii centrale pentru conducerea căreia principele Nikita se fie ajutat de un parlament central. Planul nu e rîu pentru formarea unei satrapii rusești în peninsula balcanică.

Sub titlu: *Din Basarabia*, „Posta” scrie:

„Căutînd a ne informa și noi asupra diferitelor scrieri resboinice ce circulă prin țiare eată scrire ce ni comunică de corespondentul nostru din Renu cu data de 18 Februarie, pe care avem tot dreptul ale crede ca foarte pozitive:

„Linia drumului de fer Bender-Renu, care era deteriorată se reparază cu mare grabă, făcîndu-se multe îmbunătățiri, mai cu seamă în garele la Bender și Renu.

„La această reparație încrează soldații din corpul de sapori sub conducerea oficerilor de geniu.

„Prin Renu au trecut astăzi, sosind cu trenul de ați dimineață patru oficieri rusi și trei incheri (cadeți) îmbrăcați civil; un incheri era îmbrăcat în uniformă militară, îndreptîndu-se spre Galați. Intențiunea le era de a merge spre Ruscic cu vaporul austriac de Sâmbătă s'au cu trenul dela Giurgiu.

„Comercianții din Renu sînt ca siguri de sosirea oștirilor în vara aceasta; de aceea și făcu provizii de tot ce place oștiri mai cu deosebire...”

Rescoala în Tunis își ridică capul de nou, ca să se dea de lucru Francilor.

Rescoala.

Scirile din părțile rescalute sînt foarte de puțin însemnătate. Trupele se ocupă mai mult cu fortificarea pozițiilor ocupate, cu lucrări pentru și asigurarea comodității mai bune de încarțurare și cu regularea comunicațiunii între pozițiunile ocupate.

FOIȚA.

O biografie neterminată.

Românul nu pere.

(Incheiere).

Tinêrul datat, cu luptele, sciind a împărți puținul — au primit aceste cu mulțămîti, a aprăuțit acest post și și-a împlinit chemarea cu ambițiune nobilă, și a fost mîndru că poate arăta în școală progres cu învîțăceții, ear afacerile cancelariei le îndeplinea cu promptitudine. Capii cancelariei nu i' putea da atât de lucru ca se rămîna restanțe de pe o și pe alta.

Petrecînd așa diua cu afacerile postului seun, își rămănea nopțile pentru studiat. Din când în când dacă putea economisa ceva din salariul seun, folosea căte o serbătoare spre a călători la B. P. la facultate, unde obținea ate-

state de colloquii, — și așa ia succes a apăre ca frequentator regulat. Profesorii universității îl cunoaștea ca diligent.

Durere însă, că această condiță nobilă, această diligență de fer ce li promitea tinêrului nostru un viitoriu era un ghimpe în ochii unor tineri conducători ai cancelariei, cari se cugeta a fi trâmășii națiunei române de luminători, de coducători și de dători de ton.

Cu cât își dote tinêrul nostru mai mult silință spre împlinirea afacerilor oficioase, tinerii tribuni îl apasă cu atât mai tare. Ou cât avea tinêrul mai mult ambițiune pentru succesele secerate ca învîțători, ca scriitoriu, ca jurist, cu atât mai tare îl deose la serviciu ordinare, dar tinêrul aceste le împlinea cu mare linisce și devotament, dicîndu-și în sine proverbiul neuitat: „Bun e D-șeu.”

Dar invidia, cea patimă uricioasă care mult este cauza decăderii noastre, invidia tinêrilor se irită tot mai

tare, din ce vedea că se înalță energiosul lor supus. Tinêrul brav, desconsideră însă toate greutățile și obstaculele ce i se grămădia; împlinia ori ce ordin cu promptitudine. Scia ce este ordinea, cunoaștea prea bine subordinațiunea militară, deci se supunea. Unica împingurare îl dorea însă, și aceasta era. aducîndu-și aminte că la toate funcțiunile între streini au scînt se și atraga simpatia, iubirea superiorilor sei, — și acum la o funcțiune constituțională națională, unde superiorii imediați sînt tineri, așa dicînd de același rang, apoi Români, numai acestora nu le poate atrage simpatia.

Se încurajă deci de nou, li căciulia și li cumănăcea, dar toate inzard. Tinerii îl vedea totdeauna de un ghimpe în ochii lor. Prin multe fatalități, și dejosiri — au suportat oficiul un an.

În școală a făcut esemenele cu învîțăceții cu lăudă, comisiunea esaminătoare a fost prea mulțumită, constatînd progres din obiectele propuse,

din obiectele cari durere puțin se aprăușec în instituttele noastre. Timpul liber de vacanțe l-a folosit pentru preparare strictă din studiile juridice și în 9 Sept. 1881 a depus esamenul fundamental cu lăudă înaintea comisiunei censoratoare, și primi promovare cu votul unanım al acelei comisiuni.

Cine va pută descrie acum bucuria tinêrului nostru vîlînduse cu un an mai nainte, mai aproape de scourtarea suferințelor.

Inseris de nou în al 2-lea an juridic, după ce corpul profesional, în considerațiunea diligenței desvoltate, a studiului profund a acestui tinêr ia conces ascultarea prelegerilor grafit, ia ertat întregul didactru, se se întoarce în patrie, se și încurpă de nou luptele pentru existență. Dar aici ce se vede? „nvidia uricioasă, jalusia pentru progresul dovedit, au subminat în întunerec. Au informat forurile mai înalte prin... și li-a suces. Tinêrul se rentoarce se și ocupe postul de an și acum: Ați lume! S'a decis că dacă e jurist în B. P. nu poate fi învîțători la

Ploile torențiale pricinise cu deosebire insurgenților fatalități mari încât s'nt siliți a sista ostilitățile. Trupele n'au se suferi pentru că în cele mai multe cazuri s'nt așezate sub acoperire bune. — În Vinerea trecută a fost o mică încălțare a podul dela Ljuta. Rescuții atacău o coloană de transport la podul dela Ljuta. Rescuții fură alungați preste fruntăriile munteneșene. — În Cattaro și Mula s'a ivit vrsatul cel negru.

Din dieta Ungariei.

(Urmas.)

După Rohonczy ia cuvntul J. Horvath (membru în comisiunea pentru regularea Tisei), care într-un discurs detaiat se încearcă a combate descoperirile lui Rohonczy, dîcînd că lucrările de regulare s'au dat firmei Haas și Deutsch pe an și mai lesne, ear lucrările de curățirea nisipului s'au lăsat societății de clădiri din Viena, fiindcă ofertul acesteia a fost mai finit.

Gen. Rohonczy (în costume personală): Eu nu am amintit numele dlui deputat Iuliu Horvath și dînsul totuși s'a aflat îndemnat a lua cuvntul, ca și când ar fi fost atacat din partea mea. Aceasta nu poate fi decît o neînțelegere.

Juliu Horvath: Nu!

G. Rohonczy: Atunci nu înțeleg pentru ce dl deputat a apărut pe secretariatul de stat. Nu știu, dacă dea e cumva candidat pentru oficiul de secretar de stat în ministerul de comunicație. (Iaritate în stînga și în stînga extremă). Poate că d-sa are date, dar încât pentru merit, încât are date pentru manipulație, nu știu, dacă lucrul stă astfel, cum dice dsa, și meritul e lucrul principal. Pentru a lămurii pe onor. Casă și pentru a lămurii și pe dl deputat, care se vede vătămît în onorarea sa, trebuie să amintesc, că am primit o epistolă anonimă, în care s'au numit două firme ca unele ce au cunoscută despre nise abuzuri comise de dl Horvath. N'am atribuit nici o însemnătate acestor scrisori anonime — aceasta nu e obiceiul meu — dar fiindcă s'nt provocate două firme, am căutat pe una dintre aceste firme și am și făcut întrebare la dînsa. Respectiv — dl Schiller — nu mi-a rîspuns multe; el a cam s'vîț și apoi mi-a dîs, că în dimineața următoare imi va spune toate. Dar nu și-a fîcut cuvntul și eu nu m'am mai interesat de afacere.

Secretariatul de stat Hieronymi: Declar înainte de toate că primesc din parte-mi proiectul de rezoluție propus de dl. Rohonczy (Aplause gene-

rale) fiindcă e în interesul meu a-l primi cînd activitatea mea în gremiul ministeriului de comunicație e supusă la o examinare publică (aplause), căci prin trînsul scap de sarcina de a mi se atribui mie tot ce e reu în ministerul de comunicație. Încât pentru acuzările dlui Rohonczy, anunț încât aceste acuzări privesc lucrările din valea Tisei și abuzurile comise acolo, declar că am la mîna un conspect al lucidatului, care dovedește că dela anul 1867, decînd există ministerul, lucrările de străpungere s'au severșit pe baza a trei contracte diferite, fie care contract arată o reducere a prețului, și anume după contractul prin prețul fie căru metr cubic de străpungere era 1 fl. 24 cr.; după contractul al doilea 91 cr. și după al treilea 73 cr. Rohonczy a dîs că calamitățile la Tisa de jos provin de acolo, că era mai comod pentru întreprîndători a începe lucrările de regulare în partea din sus a fluviului decît în partea din jos a Tisei. Contra acestei presupuneri datele oficiale arată că dela anii 1870 s'au dat numai nise lucrări nelsemnate în partea din sus a Tisei. Încât pentru învinuirea că lucrările s'au dat exclusiv firmei Deutsch amintesc că la ultima eșiere publică de lîferățione au încurs următoarele oferte: Societatea de clădiri din Viena cu un rabat de 10%, Luczenbacher cu 25%, Deutsch cu 15%, și Eduard Schaar cu 10%. Și dacă e adevărat, că Schaar și Deutsch s'nt identici, despre ce înș nu s'nt convins, totuși nu se poate afirma că societatea de clădiri din Viena și Luczenbacher reprezintă una și aceeași firmă, că prin urmare concurența nu a fost sinceră. Rohonczy a mai dîs că de cîte ori e vorba de lucrările de draguagiu, nu poate fi vorba de alt cineva decît de firma Deutsch, pentru că această firmă eșcută de 30 ani aceste lucrări. Primul tractat de draguagiu înș s'a încheiat în Ungaria la anul 1866 cu Mansion, lucrările din anii 1866—1876 cu societatea generală austriacă de clădiri, tractatul ulterior s'a încheiat cu aceeași societate, apoi a venit la rînd întreprîndătorul Aron Muttermann, în anul 1875 earăși societatea din Viena și Iosif Deutsch a obținut lucrările numai una dată. S'au încheiat 6 contracte cu privire la lucrările de curățirea nisipului pe Dunăre și dintre aceste numai unul cu Deutsch, care abia eșcută a doneceea parte a tuturor lucrărilor. Comisiunea parlamentară e ceva ce nu va există nici odată. Dacă cineva are cunoscută despre un abuz și nu are curajul moral a-l spune pe față, ci substituie în locul seu comisiunea parlamentară, aceasta

om: — s'nt acestea indestultitoare ca un tîner să-și poată păstra sănătatea, să-și poată susține existența și poată face progres?....

I. C.

(Înterupem aici această biografie ce ni'a venit dela o persoană stimabilă și care este biografie multor bărbați și tineri români. O înterupem cu speranța în proverbiul, ca să dîcem și noi așa: „Bun e Dîeu!“ cum a ajutat multora i va ajuta și respectivilor; se nu desperere. Tot ce ar fi să mai dîcem ar fi, Bunul Dîeu se dea ca urmașii noștri să aibă ocaziune de a îndeplini cu mîndrie, această biografie înteruptă, pîtînd-o pune de model multora și cu deosebire acolora, cari din cauza indestultirii uita de datoritiile lor către sine, către părinții lor și către poporul din care au eșit. Încheem această scurtă observare a noastră cu: *Per aspera ad astra!* Red.

nu e o procedere corectă. (Aplause în dreapta, mișcări în stînga extremă.)

Insinuațione, că cu deosebire eu ași fi înduplecat pe unul dintre organele ministeriului de comunicație a favorisa pe un întreprîndător, e o calumnie, care nu o pot stigmatiza de ajuns. Căci dacă a fost cineva în ministeriu, care s'a nesuit a promova reputaționea statului inginerilor, mai cu samă prin ceea ce se manipulează cu mîni curate în lucrurile ce privesc afacerile țării, apoi acela am fost eu. Și pentru aceasta domnul Rohonczy imi insinua fără nici un motiv că am voit să înduplec organele subalterne a favorisa pe întreprîndători; a nu areta pentru aceasta insinuațione nici un nume nici un dat, e un felu greu de calumnie. Dl deputat Rohonczy se spună, cine este acela pe care l'am încredințat cu favorisarea întreprîndătorilor, dacă știe și dacă există o astfel de persoană.

Cele ce le produce dl Rohonczy: cum s'a încordat sfoara printre pichetele directive, cum s'a măsurat adîncimea, cum s'au comis prin această abuzurile ce le aduce în combinație cu persoana mea — s'nt nise lucruri ridicole. Cine știe cum se fac măsurările, nu va cere dela mine, ca să știu de aici din Budapesta, ce pichete se vor folosi la străpungere. E ridicul aceasta. (Aprobări în dreapta). Dacă dl Rohonczy știe, că unul dintre organele noastre comite abuzuri, ori unde, și dacă dînsul îl va arata ministeriului, fie asigurat dsa, că eștiușine va se cereța din temei și dacă se va constata că s'a comis un abuz, că măsurarea nu s'a fîcut exact, respectiv va fi pedepsit într'un mod esemplar.

Dl Rohonczy a amintit ca exemplu, că un oare care proprietar a trimis pentru străpungere unei stavile ce opresce ape închise suma de 200 galbini și că un întreprîndător onest pentru a-și căpeta banii, a dat la o rudenie a unui funcționar de stat 2,000 fl. Dl deputat amintesc aceasta ca exemplu, și dacă mi' aduc aminte, el nu a dîs că are 200 de galbini sau 2000 fl erau destinați pentru mine, presupun înș, că aceasta a fost tendența cuvîntelor sale. Fața cu această tendență declar categoric că aceasta este o calumnie; nu cunosc alt termin.

Eu cred că una dintre problemele principale ale parlamentului e controlarea administrației și pentru ca parlamentul să poată investi funcțiunea de controlor, care e al treilea avantajul mare al regimului parlamentar, e neapărat de lipsă ca deputații cînd le vin la cunoștință unele abuzuri și necorectități comise în administrație să cerce a le vindeca. Ar fi o greșală foarte mare cînd am voi să restringem acest drept al parlamentului și al singuratiilor sei membrii într'una sau alta direcțiune, din motivul, că aceasta ar fi în unele cazuri particulare un lucru necomod pentru unele persoane particulare. Recunoșc acest drept pentru fie care deputat; cînd înșe se produc suspecțiuni generale, care lovesc o clasă întregă și un ram întreg al administrației, cînd dl Rohonczy dice, că cu prea puține excepțiuni întreg ministerul de comunicație e corupt, cănd dsa, cu toate că însuși nu știe, imi împută lucruri, ce se pot comite numai atunci cînd întreg ministerul dela cel dîntîiu până la cel din urmă e corupt; cînd dl deputat se ascunde la spatele unor date ce nu vooiesc a le areta sub pretestul, că ele s'nt o sabie cu două tăișuri, dar de altă parte tot dsa declară că înaintea unei comisiuni parlamentare le va arăta, e considerînd că esmiterea unei anchete parlamentare e problematică, dîc că a face asemenea suspecțiuni

e o procedere ce nu corespunde interesului comun. (Aprobări în dreapta).

Rog pe onorata Casă încă odată, ca sau să eșmită ancheta parlamentară, prin carese va constata cine e vinovat și cine nu, că s'au fîcut sau nu abuzuri sau dacă ancheta nu se va eșmite, atunci să protesteze contra acestor suspecțiuni generale. (Aprobări în dreapta.)

Ministrul president Tisza: Mă voi pronunța pe scurt, fiind că eu am fost apotostat direct, ca să nu se dîcă că guvernul a tăcut. Nu știu, dacă am clîtinat din cap, cînd m'a apotostat dl Rohonczy, cred înș că pînă acum nu le a fost oprit nici de puțăților nici ministrilor a-și mișca capul. De ce natură a fost afirmaționea dlui Rohonczy pronunțată în momentul cînd am clîtinat din cap, aceasta s'a ilustrat de atunci cu date și cifre.

În afacerea inițiată de dl Rohonczy va decide casa și cred că ea va lua o hotărîre dreaptă. Nu dorințele respectivilor, ci numai interesele parlamentarismului și esența afacerii ne va servi ca directivă. E lucru firesc și corect, ca deputatul care fu atacat să primească de bună voie cercetarea, dar nu lînsul este chemat a judeca că trebuie să se facă cercetarea sau ba. (Aplause în dreapta) Nu contestez casei dreptul de a eșmite anchete, în Anglia înș această se face numai cînd acuzarea e atât de grea încât ar pute să provoace din partea casei un blam sau o condamnare, sau cînd opiniunea publică întregă e neliniscită. Învinuirea din costume nu e așa gravă și dacă am eșmite ancheta, camera ar veni înșor în poziționea de a-și pierde tot timpul cu cercetări. Încât pentru a doana calificațione, însuși dl Rohonczy a dîs că opiniunea publică a ramas lînsită. Dacă în urma ori cărei învinuirii am eșmite o comisiune ce s'ar alege din justiție?

Dl deputat a dîs, că va presenta datele sale comisiunii, dacă respectivilor vor fi asigurați că raman nepedepsiți. Va se dîcă un individ, care se poată vorbi numai dacă faptele sale vor raman nepedepsite, prin urmare un individ, al căru simț moral nu poate fi prea fin, pentru că a comise ceva culpabil, — se fie admis ca acuzator și martor? Eu cred că comisiunea nu va face aceasta, nici va judeca pe un om onest pentru un astfel de individ. (Aplause vii în dreapta). Aci nu e motiv pentru a lua cauza din mîinile judelei ordinar. Dl deputat se pare a crede, că comisiunea ar avè să procedă așa cum facea odinioară judecătoria secretă din Veneția, pentru ca denunciantul să raman neatacat. Cu acest lucru eu unul nu m'învoiesc. Și oare opiniunea publică lînsise-vă prin aceasta, putè-vă comisiunea să eruze pe această cale culpabilitatea vinovatului și neculpabilitatea nevinovatului? (Aplause vii în dreapta). O asemenea mesură ar aduce și pe cei cincisprezece membrii în suspecțiune.

Csanády (înterupînd): Pentru ce te temi?

Ministrul president Tisza: Nu acela se teme, care doresc descoperirea erorilor, dacă s'nt erori, ci acela care nu cutează a descoperi pe față aceste erori.

Dacă ar fi funcționari de acia, cari au fost dimisionați, pentru că nu au voit să eșe-ute îndrumări neînvinuțate de superiorilor lor, ei nu ar fi fîcut pînă acum. Dacă înș însuși funcționari sau alți, cari au conoscița despre abuzuri se vină și să se lînsine, și provoc pe față și dacă se va constata pe calea ordinară că au spus adevărul, unul ca acela nu va primi pedepsă ci remunerațione. (Vii aplause în dreapta.)

G. Rohonczy: Fiind că am declarat la începutul cuvântului meu că deocamdată voi primi respingerile eventuale sunt silit să sufer și învinerea de calumnie. Am fost preparat la aceea ce credeam de datorită a declara.

Cu acesta ședința șgomotoasă dela 27 Februar s'a închis, dar nu s'a încheiat în această zi afacerea penibilă de corupțiune sulevată ds deputatul Rohonczy.

(Va urma.)

Adunarea generală extraordinară a comitatului Sibiului.

Sibiul, 7 Martie 1882.

Astăzi comitatul nostru a ținut o adunare generală extraordinară, care abia a durat o oră.

Momente mai interesante numai două au fost, provocate de dl Cosma. Celelalte obiecte toate s'au rezolvit fără nici o dezbateră.

Nainte de ordinea zilei a interpelat dl Cosma pe dl vice-comite că: 1. Din ce cauză nu s'a îndeplinit încă prin alegere, conform legii, postul de primar în orașul Sas Sebeș, devenit vacant prin abdicarea dlui Dr. Păcurariu încă în Noevnre 1880?

2. Are de cuget dl vice-comite să efectuească fără întârziere îndeplinirea prin alegere a postului din ceștiune?

Dl vice-comite răspunde: că la început n'a dispus numai decât alegerea, pentru că fostul primar dl Păcurariu avea o apelată neresolvită încă pe la ministeriu, deci în interesul fostului primar a acceptat rezultatul acelei apelate, — după aceea s'au încurcat treburile pe la Sas-Sebeș astfel încât 4 din funcționarii principali ai cetății au devenit sub cercetare disciplinară. Fiindcă aceștia toți erau calificați pentru postul de primar, dar pe cât timp stau sub cercetare disciplinară trebuiau să fie echși dela concurs, — în interesul lor a fost necesitat să amâne alegerea. Acum însă procesul disciplinar s'a terminat, și în timpul cel mai scurt se va efectui alegerea.

Interpelatul este mulțumit cu partea ultimă a răspunsului, nu este însă de felul mulțumit cu motivele amănării.

Împregurarea, că fostul primar ca avocat, apelasă deciziunea camerei advocațiale, prin care i se pusesse alternativa ca: sau să fie avocat în Sibiul sau primar în Sebeș, dar deodată nu poate să fie și funcționariu public și avocat — n'a putut fi motiv pentru suspendarea legii, carea este atât de decisivă în privința, ca cetățile cu magistrat organizat se fie conduse de funcționari anume ales, încât chiar când este necesitate de substituiri interinală, și aceea trebuie să se facă prin alegere, — ear' împregurarea, că sub conducerea reamasă după depărtarea fostului primar conform statutelor aceluia orașu, numai de ași pe mâne, până la reînțoarcerea lui, s'au încurcat țele, încât toți funcționarii de frunte cu conducători cu tot au devenit sub cercetare disciplinară, chiar aceea dovedesc că conducerea a fost lăsată în mâni imbecile, și că dacă se eșcuta legile la timpul seu se încungura această compromisiune.

În speranță deci, că alegerea, conform promisiunii, se va efectui fără întârziare, de astă dată la spre scintă răspunsul.

La pozițiunea 12. „Propunerea vice-comitelui pentru aplicarea a doi diurniști permanenți la scaunul orfanal” — ni se înfățișă un tablou interesant, și se făcua din partea comitelui suprem nise descoperiri surprinzătoare atât pentru cuprinsul cât și pentru

nedelicatetea lor față o vice-comitele, pe care noi îl șciam până astăzi că este creatura și protegiatul comitelui suprem, ear' astăzi însuși comitele supr. ca din senin publică în audul tuturor, că între dânsu au ajuns lucrul până la a se deuncia unul pe altul, punându-ne în vedere, în cel mai scurt timp, o adunare extraordinară, negreșit pentru substituiri vice-comitelui, pe care el a propus și speră ca ministrul să-l pună sub cercetarea disciplinară și să-l suspende.

Interesantul incident a decurs în modul următoriu:

Președintele: Vă rog să luați dela ordinea zilei obiectul acesta și să-l rezervați pentru procsina adunare generală extraordinară, care sper că se va convoca cel mult peste 3 zile, căci în ceștiunea aceasta este divergență între mine și între dl vice-comite. Lucrul este naintea ministrului și sunt sigur că în cel mai scurt timp se va rezolvi, deci să nu se aducă vr'un conclud. care eventual ar altera dispozițiunile mai înalte.

Cosma: Înțelegând din cuvintele dlui comite suprem, că între dânsul și dl vice-comite este divergență de păreri în privința acestei ceștiuni, și că lucrul este la ministeriu pentru decideră, chiar pentru aceasta aflui necesară pertractarea obiectului, căci dacă se va dovedi că propunerea dlui vice-comite este în interesul administrațiunei comitatului, concludul de astăzi poate să contribuie la rezolvirea corectă a ceștiunei prin ministeriu.

Președintele: Repet domnilor, că în cel mai scurt timp se va convoca o adunare extraordinară, când apoi, dacă va fi de lipsă, se poate dezbate și această ceștiune, căci este posibil ca ceștiunea să se rezolve la ministeriu prin suspendarea vice-comitelui și punerea lui sub cercetare disciplinară. Eu sunt contra sistemării a doi diurniști la scaunul orfanal, căci nu este lipsă de ei.

Cosma: Și eu sum de părere că nu este lipsă de ei și în această privință am și o propunere.

Președintele: Să așm propunerea!

Cosma: Nu o pot face, dacă nu se pune ceștiunea la ordinea zilei.

Președintele: Așa dară să se cetească raportul vice-comitelui.

Se cetește.

Cosma: Cine cunoaște mulțimea afacerilor impuse scaunului orfanal prin art. 20 din 1877 trebuie să recunoască că pentru prelucrarea aceluia nu pot fi de ajuns puterile aplicate la scaunul orfanal înainte de punerea în viață a nmitiei legi. Știu și din praosa mea ca avocat, că la scaunul orfanal merg lucrurile foarte împedecate din lipsa puterilor scripturistice, și în parte și de concept; cu toate acestea însă eu aflui destule puteri de lucru în biroul comitelui, cari aplicate bine și la destinațiunea lor fac superflua sistemarea a doi diurniști permanenți la scaunul orfanal.

Protonotariul onorariu și vice-notariul dl Szöcs Sándor, și cancelistul Finger Iósef sunt subtrași din serviciul comitatului, pentru care sunt salariași, și contra legii și statutelor comitatului sunt aplicați în calitate necunoscută nouă în biroul presidial al dlui comite suprem, de care nici în lege, nici în statut nu se face nici o amintire.

Că se suplinească lacuna provenită la concept prin depărtarea dlui vice-notariu I. Szöcs, s'a substras un cancelist dela chemarea sa și s'a aplicat la concept.

Avem deci doi canceliști subtrași dela chemarea lor, cari aplicați conform legii pot îndeplini afacerile scripturistice la scaunul orfanal.

Din aceste considerațe fac următoarea propunere:

„Considerând că după §§ 4. și 5. ai statutului comitatens și 59. Art. 42 1870 notariu municipiului sunt „referenți și actuari” oficiului municipal, și numai actele „căpetate dela vice-comite” sunt datori a le face, — ear canceliști tot după acel statut comitatens, numai acele lucruri scripturistice sunt datori a le face, cari „li se încredințează din partea directorului de cancelarie;”

„considerând că cu abateră dela aceste legi și statute dl. vice-notariu I și protonotariu on. Szöcs Sándor și cancelistul Finger Iósef s'au subtras dela chemarea lor legală și s'au aplicat în cancelaria municipiului suprem, neprevăzută nici în lege nici în statute;

„considerând mai departe că spre suplinirea lacunei devenite în ramul de concept prin subtragerea de acolo a protonotariului on. Szöcs Sándor, se aplică de concipist un cancelist, care prin aceasta asemene se subtrage dela destinațiunea sa;

„și considerând în fine, că în urma acestora, la scaunul orfanal, din lipsa puterilor suficiente, atât în ramul de concept, cât și în afacerile scripturistice, s'au îngrămădit o mulțime de restanțe:

„în loc de a se sistematiza două posturi de diurniști permanenți, se îndrumă vice-comite, ca în puterea dreptului și datorinței sale, să aplice pe dl vice-notariu I. și protonotariu on. Szöcs Sándor conform chemării sale la ramul de concept al comitatului, ear' pe cancelistul aplicat de concipist și pe cancelistul Finger Iósef reținut în cancelaria comitelui suprem, să dea la dispozițiunea președintelui sedrii orfanale.”

Președintele: Vedeți dnlor, că ceștiunea are se ia dimensiuni mari, pentru cari nu este potrivit momentul present, deci repet rogarea ca să se ia dela ordinea zilei.

Klein: Pe mine de loc nu me alterează conflictul ce, precum vedem subverșează între conducători comitatului, acesta e treaba dlui, — dar propunerea dlui aventoritoriu o consider de cu mult mai ponderosă decât se o putem rezolvi numai după o audire; deci pentru aceea să se poată aprecia după ponderositatea ei, propun ca să se transpună la comitetul permanent cu îndrumarea ca studiându-o din toate punctele de vedere să raporteze asupra ei proximei adunări generale, fie cea ordinară, care încă nu poate fi departe sau extraordinară.

Cosma: Dacă on. adunare generală e de părere că are lipsă să se mai studieze cauza și prin comitetul permanent eu în interesul causei aderez la propunerea dlui aventoritoriu.

Președintele: Așa dară nefiind nimene în contra propunerii dl Klein aceasta se declară de primită.

Cele lalte obiecte s'au rezolvit fără dezbateră conform propunerilor comitelui permanent, și adunarea s'a încheiat la 11 oare.

Dl comite suprem, când, după declararea dlui Cosma, că este de acord cu dânsul în privința nesubverșării necesități de a se sistematiza posturi nouă de diurniști — s'a grăbit a cere și a pune ceștiunea la ordinea zilei, credem că nu s'a acceptat la aplicarea aceluia mijloace, ear' le-a propus dl Cosma; suntem conșinși însă, că comitetul permanent, chiar și în cazul, dacă ar insista la

propunerea sa de mai înainte, de a sistematiza încă două posturi de diurniști permanenți, nu poate decât să recomande spre primire propunerea dlui Cosma, căci aceasta nu intenționează alt ceva decât eșcutarea legii în favoarea municipiului.

Sântem curioși cum se va limpești situațiunea cu conflictul dintre comitele suprem și vice-comitele? carele nu putem crede săși aibă isvorul numai în neînsemnatul incident, pentru doi diurniști, reclamații de repetiți ori prin concludese adunărilor generale din trecut.

Cine știe unde va crepa? pe ce felu de schimbări la față vom mai vedea în viața acestui municipiu datat cu lucruri anormale!? rap.

Correspondența particulară

ale „Telegrafului Român”.

Sân-Giorz 17 Februarie. Onorate Domnule Redactor! Constituirea noului protopresbiterat al Treiscuanelor s'a pus în lucrare în sensul ordinăciunei Consistoriului archidieceșan plen. Nr. 3818 și 3917/1881. Spre care scop ne am intrunit în 16 Faur st. v. în S. Sz. Giorz sub presidul Părintelui Adm. protopresbiterat Spiridon D i m i a n. După cuvântul de deschidere Păr. Adm. ppeșc suspende ședința pe 15 minute spre a se consulta colegiul despre cei ce sunt a se alege membri în sinodul protopresbiterat. După alegere am mers la prânț la parochul local Alecsiu Popoviciu, unde ne invitase. În decursul prânțului dl Părinte Administrator ne spune simfentul de buna venire exprimat de un cetățan din Sân-Giorz care care enărându-l ni-a spus, că venind spre biserica română unde ne intrunim, una formă de domn dice cătră altul: „Ce plăcere a și avea eu a vedea barem 50 proți români spândurați (ötven oláh papot felakaszta) Firesce pentru noi cei din săcuiune nu facură mare impresiune cuvintele dlui Administrator, căci suntem detați cu astfel de insulte. Nu ca să scăpăm de insulte, căci de acele nu vom scăpa până vom trăi între maghiari, dar din alte considerațiuni mai înalte, reședința scaunului protopresbiterat ar fi cu mult mai bine în Előpatak. Ar fi foarte bine, dacă Măritul congres, respective Sinod archidieceșan în privința aceasta ar cere consimțământul Sinodului protopresbiterat. X

Din Secuina Treiscuanelor

17 Febr. Dle Redactor! Nu arareori se întimplă, nenorociri cășunate de elemente naturale într'o parte sau alta a țerei, prin grindină, ape și altele. Și cei ce au avut nenorocire de a suporta nenorociri de aceste au fost compătimiți, ba au alergat întru ajutorul lor, după puțință. Îmi vine a crede că anevioi s'ar pută eșcota, o astfel de compătămire către acei nerfericiți, cari nu elementele naturale le-au cășunat pagube și iau dala sapă de lemn: ci aplicarea rea a legilor constituționale, de care ne bucurăm astăzi.

Că se nu fiu prea moleștoriu prin o introducea mai lungă îmi permit a descrie un cas concret.

În Mikonjfalu, în comitatul Treiscuanelor (Háromszék), locuitorii acestei comune înainte de anul 1848 erau întru toate tractați ca jobagi, făceau tot acele servicii și suportau tot acele sarcini față cu proprietarii. Venind anul 1848 dânsii și vērșară sângele sub stindardul portat de Kossuth.

După anul revoluțiunei Micouifaleni remăn tot jobagi: căci au fost botezați de tacsalști și mai pe urmă de coloniști (telepitvényesek). Așa acești nenorocii nu se putură bucura de ră-

zele libertății ci numai în suportarea sarcinilor Statului.

Dela anul 1853 necontenten au trebuit să se judece cu posesorii. Cam 43 familii vîndă că procesele îndelungate le consuma, bani fără nici un rezultat, au pășit la învoiala cu Contesa Rozalia Mikó, ca proprietăreașă și au încheiat contract cu fiesce care oferinduse fiesce căruia, moșia ce o posedă, drept de pădure de 2 ori pe săptămână până la segregarea pădurii și atunci fiesce care va primi căte 9 juguri de pădure și dreptul de pășuni pe întreg teritoriul ce l-au folosit până acum. Aceste contracte fură încheiate la anul 1862.

Îndată după încheierea contractelor creditorilor contesei, cer dela judecătoria sistarea, de a plăti oamenii datorile în mîna contesei până la terminarea procesului intentat de creditori, cari erau căta frunză și erbă. Vine anul 1872 și contesa, sau mai bine dîs căpăii densei, se încearcă a nimici prin judecătoria contractul încheiat cu beții oameni. Contractul însă rămîne în vigoare.

În anul 1876 intră o bună demineașă, să anină un avis pe ușa cancelariei comunală: „că astăzi la 9 oare se va vînde prin licitație, datarea ce lor 43 familii rescumpărate. La oara citată șosesd doi advocați și vreo doi domni, în frunte cu escortul și se vînde prin licitație cu 1200 fl. v. a. o datorie de 9000 fl. v. a. Datoria o cumpărară cei doi advocați.

Bieții oameni la întăia provocare, care din ce au avut și-au plătit prețul rescumpărați, care figura dela 500 fl. — 300 fl. de persoană. Cei mai săraci fură dați în judecată, și judecătoria le-au excoctat ce au avut și au plătit datoria întregă cu șesele procesuale cu tot. Bieții oameni remaseră lipiți de seraci, dar cel puțin le-au remas moșile rescumpărate, aveau pădure și pășuni.

Dar lucrul nu este încă terminat. Vine anul 1880 și se vînde prin altă licitație pădurea contesei Rozalia Mikó cu 40 mii florini v. a. și o cumpără dl advocat din Cluj Ferenczi (acum deputat dietal), pe seama dlui Korbuly Bogdan tot din Cluj. În scurt timp devine acest din urmă proprietarul pădurii, și pune pășuni de pădure din alt sat. Fiesce prin o astfel de grijă prevaricațiile au ajuns la culme, căci nu numai sătenii prevaricau, ci și din comunele vecine veneau în pădurea noastră.

Luni în 9 Februaru a. c. au venit duul advocat Ferenczi nu dela Cluj dar dela Budapesta. Scopul venirii l'au primit prin o publicație dela vice comitele că dela intrarea în posesiune a dlui Korbuly Bogdan nimenu nu este permis nici a intra în pădure, nici a pășuni. Acei ce ar cuteza a călca acest ordin vor fi pedepsiți ca prevaricanti. În aceeași zi șosesse și dl Szolgyári, și începe cu pedepsirea prevaricatorilor luând de persoană dela 70 fl. v. a. — 20 fl. cel puțin. Șoarta aceasta lovește și pe cei rescumpărați fiind și ei tratați de prevaricatori. S'au pedepsit cu totul 154 oameni.

Rescumpărații sînt acum ca trăsniți din senin, dar lor la lovitura de moarte, li se spune li se dă mîngăiere că n'au drept nici la pădure, și fiindcă în cărțile funduare n'au fost însemnate pretensiile lor. Advocății lor cari le-au mîncat banii dîc, că procesul li pot căștiga față cu Mikó Rozalia, dar față cu Korbuly nici odată. (Contesa Rozalia este căștitoare trăsese din mila altora în Debrețin).

Hotarul întreg nu produce atătea bucate căte se consumă în comună pe lîngă toate că aici nu se lasă ogor ci în tot anul lucrile se seamănă — și jumătate hotarul este a

duor proprietari, fiesce locurile cele mai bune. Ale singuraticilor sînt dealurile și rîpele. Din aceste nu poate să se susțină o comună de preste 1,200 suflete. Isovoarele de venit erau pădăritul și economia de vite, din aceste plătiau darea și aruncul comunal, căci comunal nu este nimic prin urmare nici venit.

Eată dară comuna nimicită, nu prin elemente naturali, ci prin aplicarea rea a legilor. Seghedinul a fost inundat și lumea credea că este sters de pe fața pămîntului, dar locuitorii Seghedinului în comparația cu Mikonjfalvai n'au suferit nici pe jumătate, căci bani și multe obiecte prețioase și le-au putu scăpa, iar isovoarele de venit nu li s'au secat intru nimic. Ear Mikonjfalvai de bani au fost desolați, prin rescumpărare și procese și mai pe urmă isovoarele de venit li s'au secat cu desevărire prin Sentința Înaltei curii reg.

Nu știu ce au fost locuitorii comunei acesteia, de ce categorie s'au sînt, în timpul jobăgimei, fostau tacsalisti sau coloni (telepítványid), dar acum sînt că sub constituționalism sunt *Sztráció lucie* (úres hurka és fires tarisnya) pot să se folosească de remediu dreptului de cerșit.

A. C.

Serisori din Macedonia.

Correspondența particulară a „TELEGRAFULUI“

Monastir, Februarie 1882,

În repede ma trecere prin cele mai multe orașe și orașele ale Macedoniei, am putut să mi formez convingerea că școalele române sînt încă departe de a ajunge la starea dorită de toți Românii adevărați.

Pentru astăzi am să vă vorbesc puțin despre școalele din Monastir.

După cîte am aflat, se dîce că entuziasmul Românilor de aci ar fi scădut, grație relei chibșuine a institutorului român care n'a scînt să profite de primul avînt al locuitorilor cari au îmbrățișat cu multă căldură drapelul național și un alogat n'ă dă copii la școală.

Astăzi în școala comunală nu sînt decît 20 de elevi și în gimnasul din Bitola clasa I 12 elevi și în clasa II 6, astfel că numărul tuturor elevilor este de 37—40.

Ar trebui ca tinerii cari s'au preparat în Bucuresci pentru cariera profesională să și dea bine seama de însemnata sarcină ce și ei au, căci aici nu este vorba numai de o catedră pe care au să ocupe, aci nu este vorba de câteva oare pe cari au să le întrebunțeze din cauza a înveță ca limba românească să fie cutită și scrisă.

Nu.

Este vorba de redescoperirea unui popor și de infiltrarea în vinele Macedonenilor a unui sîngue vîntor și sănătos, care să dea unui întreg popor conșciința de sineși și se aprindă șchieta electrică, stînsă firea de mult timp.

Tinerii cari via din România, crescuți și educați într-o atmosferă sănătoasă și la lumina soarelui libertății trebuie să acie că venind în Macedonia nu vor fi numai inștitori de catedră ci apostoli ai redescoperirii naționale.

Cu acest prilegiu trebuie să vă mai comunic, dele directorate, că am auzit pe aci glînduse că unii din tinerii Macedoneni cari armează studiile în Bucuresci ar fi învețind la facultatea de drept, în loc se urmeze cursurile facultăților, de științe, litere sau medicină, de unde ar putea căștiga un capital de cunoșcințe, foarte potrivite cu misiunea pe care o vor avea această a dînșii.

De sigur că acei tineri de și sînt puțin la număr au intenținea de a rămîni în România Liberă, îndată după terminarea studiilor, de oare-ce viața din Macedonia li se pare prea aspră și prea ghișoasă, fața cu viața plină de plăceri a Bucuresciilor unde vor putea trăi cu o muncă relativ mult mai mică mai ales ca viitori advocați.

Sunt sigur că d-le ministru al instrucțiunii nu cunoașce acest lucru, și d-le nu se interesează de morali școalelor din Macedonia, și că va opri cu o oară mai înainte o asemenea stare anormală, și iind pe acia cari trăiesc în Bucuresci cu burse dela Stat, ca se urmeze cursuri cari vor putea aduce vre-un folos Macedoniei.

Afiăm iarăși că unii din profesorii dela gimnazi, toți tineri cu inimă românească

și cu conșciință deplină a misiunii lor, au avut să suporta lupte foarte mari până a putu să pună mîna pe localul necesar, și totuși cesiunea nu este resolvată, de oare-ce autoritățile turcești sunt prea indolente și lipsite de inteligență.

Speranța însă este că lucrul să se svîrșe cu bine și că deșteptarea începută va urma fără preget, până când un nou soare va luci de asupra Macedoniei și o nouă situațiune li va fi creată.

Până atunci la lucru, cu patriotism și cu prudență.

La revedere.

Pagas

Posta din urmă.

Un corespondent dela Viena al „Allg. Ztg.“ din Augsburg spune că în contra dorinței bar. Lovv novici L. M. C. operațiunile în Erțegovina vor trebui să se înceapă căt mai în grabă, cu toate ploile și boră. „Jertefe vor fi mai mari, dar trebuie — ca eventual se nu trebuie a se aduce și mai mari“, dîce corespondentul; mai sînt și „considerațiuni de o poliitică nu mai înaltă“. — Așa dar timpul face presiune fiind că e scurt.

— Preste Berlin a sosit șcria la Budapesta, că ministru president ruseșd din Belgrad Persani la însărcinarea guvernului ruseșd și-a dat toată silința se împedice proclamarea regalului Serbiei dîcînd că nu este oportună, inșe n'ă fost sprigint de coglii săi.

— „Kölnische Ztg.“ spune că la gara din Vreoburg, Scobeleff a fost primit de pre-o cincideci de oficieri și vre o căteva sute de oameni. Cînd s'ă arătat generalul, au început cu toții a striga „hurra“ și sădanțau en cămilie. Mulținea a năvălit asupra lui Scobeleff și între strigăte a căror vînt creșea, în îmbrățișat de mulți. „Hurale“ au încetat abia după ce trăsura s'ă deparțat cu Scobeleff spre cetate. Afirmățiunea lui „Golos“ că Scobeleff e antipatic la Ruși este o fătare.

— Dela Petersburg se telegrafează că țarul a felicitat părechia regală serbească prin legațiunea ruseșdă din Belgrad.

Varietăți.

* Marți dimineața am primit următorul:

(Necrolog) Plini de durere aduceam la cunoștință trista șcrie, cum că iubitul nostru colleg res. amic

Nicolae Marcu,

ascultor de drept la academiă m. reg. din Sibiu,

a repausat în 21 Februarie (5 Martie) la 3 oare p. m. în etate de 23 ani după un morb greu (tiphus) de două săptămîni.

Rămășițele pămîntesci ale neuitatului defunct — speranța doioșilor săi părinți, model de modestia și de toți iubit — se vor petrece din spitalul civil în 23 Februarie (7 Martie) la 3 oare după ameași în cimiteriul din suburbiu Iosefin, unde binecuvîntându-se după rîtul gr. or. se vor aşeza spre repausul etern.

Asențiatorii de drept dela academiă m. reg. din Sibiu.

La înmormîntarea junelui repausat cu doi preoți, un diacon, cu corul compus din elevii institutului ped. teol. Andreian și musica civilă (colegii purtau faele), au luat parte afară de jaluicii părinți corpul profesorilor academici reg. ung. și un public numărător și distins. La moment un profesor și un colegă, au rostit discursuri funebre. Fie țîrina ușoară și memoria binecuvîntată!

* (Necrolog) Josif Crisan preot gr. or. în Boian, ca soț în numele sau al ficelul Victoria și Eugenia, al soacrei sale, resp. mamei Veronica Chefanovicu, și în numele tuturor rudeniilor: părinți, frați, surori, unchi și mătușe, cu inima sfășiată de durere anuție trista șcrie despre moartea mult iubitei sale consoațe Veronica Crisan născ Chefanovicu, carea după un morb îndelungat de plămîni, în etate de 32 ani, după o fericită căsătorie de 13 ani, cu cele suferesci împărțășită, în 14 Februarie a. c. v.

la 9 oare dimineața s'ă mutat la cele eterne, lăsînd pe ai sei în grele suspinuri. Rămășițele pămîntesci ale scumpei defuncte sau deus spre eternul repaus în 16/28 Februarie a. c. la 2 oare post-merid. în cimiteriul biserică gr. or. din Boian.

* (Reuniunea sodalilor români din Sibiu) pe lîngă un număr frumos de 43 sodali și măestri și-a ținut Dumineașă în 14 Februarie v. adunarea sa generală, alegînduși cu unanimitate de președinte pe Rvrd. D. Nicolau Cristea, ear' de vice-președinte pe dl Nicolau Simtion, conducătorul de mașină. Membrii în comitet s'au ales cu aclamațiune dd. S. Balșeș, pantofiar, G. Bogorin, cismariu, Fl. Crucița, croitor, D. Copăcean, pieleriu. Membrii supleți dd. St. Vladu, cismariu, I. Avrigian, cismariu, N. Bordea, aismariu, George Mera, pantofiar, Notariu Andreiu Balșeș, tipograf; casier Ioan Popa-Necșă, tipograf; controlor Nicolau Joandrea, tipograf; bibliotecari Vasile Ardelean, mésariu.

* (Drum de fer între Paris și New-York). — A face drumul de la New-York la Paris cu calea ferată în cinci zile și jumătate, și drumul pe ucet să nu fie de căt o dată întrerupt prin o trecere de mare în timp de 2 oare, eată proiectul cel mai recent imaginat de inginerii americani. Linia pleacă dela New-York străbate Canada, Nouă Georgie și Alaska până la capul prîntului de Galles, de unde călătorii vor fi transportați cu vaporul la capul de Est pe partea asiatică opușă strîmtoarei de Behring, și la o distanță de aproape 40 mile de estremațea occidentală nordică a continentului american. Dela capul de Est drumul de fer proiectat ar ave să traverseze pe teritoriul rus până la încrușșarea cu rîșeaua drumurilor de fer siberiane, care corespund deja prin Moscova și Petersburg cu capitalele europene.

S'ă făcut școala că distanța între New-York și Paris ar putea fi făcută pe drumul acesta în 130 oare v. să dîcă cu ceva mai puțin de cît cum este necesar ca să ajungă cine-va dela New-York la San-Francisco, și transportat ar costa cam 750 ranci de persoană.

* (Meteorologic) Preste tot se asteaptă timp cu soare, schimbat cu noreli și fără diferențe mari în temperatură.

Loterie.

Mercuri în 8 Martie m. 1882.

Sibiu: 66 82 47 25 79

Bursa de Viena și Pestă

Din 7 Martie 1882.

	Viena	B-pestă
Renta de aur	118.80	116.10
1 emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientat ung.	89.30	84.25
11 emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientat ung.	90.48	107.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumurilor de fer orient. ung.	407.75	—
Impunatul drumurilor de fer ung. Obligatiuni ung. de rescumpărare pămîntesci	816.5	132—
Obligatiuni ung. cu elausiă de sorșire	96.75	96—
Obligatiuni urbariale topeșiane	96.25	96.75
Obligatiuni urb. temeș. cu elausiă de sorșire	96.50	96.50
Obligatiuni urbariale transilvane	97—	97—
Obligatiuni urbariale croato-slavo-voicic	97—	—
Obligatiuni ung. de rescumpărare pămîntesci din v.	73.25	97—
Datorie de stat austriacă în hărtie Datorie de stat în argint	76.20	76.25
100 marc	93.95	93.50
Sorși de stat dela 1860	128.75	128.50
Așfina de bancă austro-ung.	518—	518—
Așfina de credit austr.	307.40	317.75
Așfina de bancă de credit ung.	314.50	315.15
Sorși ungurești cu premii	116.75	117.50
Sorși de regulatură Tisei	110—	110.25
Șcria de funciari ale institutului Sclerenski	—	—
„Albina“	—	—
Argint	—	—
Galbin	—	—
100 marc	6.62	6.61
100 marc nemțesci	5.14	5.15
100 marc nemțesci	68.75	68.65
London (pe polița de trei luni)	120.40	120.40